

HE 95/2013 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain ja maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia ja maatilatalouden tuloverolakia. Elinkeinotulon ja maatalouden tulo verotuksessa saisi tehdä lisävähennyksen, joka määräytyisi koulutukseen osallistuneiden työntekijöiden ja yrityksen keskimääräisen päivämäärän perusteella.

Esitys liittyy valtion vuoden 2014 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2014 alusta. Lakeja sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2014 toimitettavassa verotuksessa.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Lainsäädäntö

Työntekijöiden koulutuskustannukset ovat lähtökohtaisesti yritykselle kokonaan vähennyskelpoista menoa elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (1968/360, *elinkeinoverolaki*) 7 §:n tai maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 6 §:n mukaisina tulon hankkimisesta johtuneina menoina. Vastaavasti myös yrityksen työntekijöilleen koulutuksen ajalta maksama palkka on yrityksen verotuksessa kokonaan vähennyskelpoista menoa.

1.2 Esitykseen johtaneet syyt

Osana syksyllä 2011 solmittua raamisopimusta Suomen kilpailukyvyyn ja työllisyyden turvaamisesta työmarkkinajärjestöt sopivat, että muutostilanteisiin sopeutumiseksi, työn tuottavuuden lisäämiseksi ja työurien pidentämiseksi työntekijöiden mahdollisuuksia ammattitaidon päivittämiseen ja osaamisen kehittämiseen parannetaan. Ammatillisen osaamisen kehittämistä työpaikalla tehdään suunnitelmallisesti liiketoiminnan ja julkis- palvelujen tarpeista sekä työntekijöiden pitkän aikavälin työllistymismahdollisuuksista lähtien.

Hallitus tuki raamisopimuksessa asetettujen tavoitteiden toteutumista sitoutumalla käynnistämään valmistelun koulutus- ja hyvinvointivähennyksen käyttöönottamiseksi yritysverotuksessa sekä vastaavan järjestelyn toteuttamiseksi julkisella sektorilla. Vähennys nähtiin keinoksi lisätä työnantajien henkilöstön osaamista kehittävää toimintaa. Tavoitteeksi asetettiin, että työntekijä voisi työnantajan määräämällä tavalla osallistua vuosittain kolmen päivän ajan osaamistaan lisäävään koulutukseen. Näitä päiviä voitaisiin yli 55-vuotiaiden kohdalla käyttää myös työkyvyn edistämiseen ja työhyvinvoinnin parantamiseen.

Työ- ja elinkeinoministeriö asetti kolmikantaisen koulutus- ja hyvinvointivähennyksen käyttöönottamista yritysverotuksessa ja osaamisen kehittämistä selvittävän työryhmän. Työryhmän tehtävänä oli muun muassa

määritellä verovähennyksen pohja, vähennyksen suuruus sekä se, minkälaiseen koulutukseen ja hyvinvointitoimintaan osallistuminen voisi oikeuttaa työnantajan tekemään verovähennyksen. Lisäksi työryhmän tuli selvittää, millä tavoin koulutuspäivistä ja työhyvinvointitoimintaan osallistumisesta tulisi säätää.

2 Esityksen tavoitteet ja ehdotetut muutokset

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi työntekijöiden koulutukseen perustuvasta lisävähennyksestä, jonka työnantaja saisi tehdä elinkeinoverotuksessa tai maatalouden verotuksessa. Lisävähennyksen tavoitteena olisi kannustaa työnantajaa lisäämään työntekijöiden koulutuksen määrää. Lisävähennykselle asetettujen tavoitteiden saavuttamista arvioitaisiin kahden vuoden kuluttua lakien voimaantulosta. Tässä yhteydessä arvioitaisiin myös mahdolliset muutostarpeet.

Esityksessä ehdotetaan, että elinkeinotoimintaa tai maataloutta harjoittava työnantaja saisi vähentää elinkeinotoiminnan tai maatalouden tulosta koulutusvähennykseksi nimettävän laskennallisen vähennyksen. Vähennys olisi 50 prosenttia yrityksen keskimääräisestä päiväpalkasta. Vähennysoikeus koskisi vain niitä työnantajia, jotka ovat laatineet yhteistoiminnasta yrityksissä annetussa laissa (334/2007) tai taloudellisesti tuetusta ammatillisen osaamisen kehittämisestä annetussa laissa (/2013) tarkoitetun koulutussuunnitelman.

Esityksessä ei ehdoteta muutoksia työntekijän verotukseen. Valitsevan oikeuskäytännön mukaan työntekijälle ei muodostu verotettavaa etua sellaisesta työnantajan kustantamasta ammattitaidon ylläpitämiseen tai kehittämiseen tähtäävästä koulutuksesta, joka tapahtuu ensisijaisesti työnantajan edun mukaisesti. Verotuskäytännön yhdenmukaistamiseksi Verohallinto on parhaillaan laatimassa ohjetta työnantajan kustantaman koulutuksen verotuksesta.

Hallituksen esitys on osa syksyllä 2011 solmittua raamisopimusta, jossa työmarkki-

najärjestöt sopivat, että muutostilanteisiin sopeutumiseksi, työn tuottavuuden lisäämiseksi ja työurien pidentämiseksi työntekijöiden mahdollisuuksia ammattitaidon päivittämiseen ja osaamisen kehittämiseen parannetaan. Työmarkkinajärjestöt sopivat maaliskuussa 2013 osaamisen kehittämisen toimintamallista, jonka mukaan työntekijälle ei muodostu verotettavaa etuutta sellaisesta työnantajan kustantamasta koulutuksesta, jonka tarkoituksena on työntekijän ammattitaidon ylläpitäminen tai kehittäminen nykyisissä tai tulevaisissa työtehtävissä saman yrityksen palveluksessa.

Esityksen tavoitteena on raamisopimuksen kirjauksen ja osaamisen kehittämisen toimintamallin toteuttaminen sekä henkilöstön ammattitaidon kehittäminen työnantajan antamalla tai järjestämällä koulutuksella sekä työntekijöiden mahdollisuuksien lisääminen osallistua ammatillista osaamista edistävään koulutukseen. Tämän lain mukainen koulutus tapahtuu siten lähtökohtaisesti työnantajan inressissä eikä tällaisesta koulutuksesta yleensä muodostu työntekijälle verotettavaa etua.

Edellä mainitun tavoitteen toteutumista Verohallinnon ohjeen avulla ja työnantajan kustantaman koulutuksen verotusta koskevan lainsäädäntömuutoksen tarvetta arvioidaan osana koko toimintamallin toimivuuden kolmikantaista yleistä tarkastelua, joka on sovitettu tehtäväksi kahden vuoden kuluttua osaamisen kehittämistä koskevan lainsäädännön voimaantulosta. Mahdollisesti tarvittavat lainsäädäntömuutokset toteutetaan välittömästi arvioinnin valmistuttua.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

Tilastokeskuksen mukaan yksityisellä sektorilla työskentelee noin 1 742 000 henkilöä, joiden keskimääräinen työvoimakustannus on työvoimakustannusindeksin mukaan laskettuna noin 52 200 euroa. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaiseman työolobarometrin syksyltä 2012 mukaan yksityisen palvelusektorin työntekijöistä koulutukseen osallistuneiden osuus oli 54 prosenttia ja teollisuuden työntekijöistä osallistuneiden osuus 46 prosenttia. Suhteellisesti painotettuna yksityisel-

lä sektorilla osallistumisaste oli keskimäärin 50 prosenttia ja koulutukseen osallistuneiden työntekijöiden keskimääräinen koulutuspäivien määrä oli 4,3 päivää. Elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa säädettävän koulutusvähennyksen saisi kunkin työntekijän osalta enintään kolmelta päivältä. Kun koulutuspäivien määrä suhteutetaan koulutusvähennyksen kolmen päivän enimmäismäärään, saadaan keskimääräiseksi koulutuspäivien määräksi noin 2,4 päivää.

Elinkeinoverotuksessa tehtävän lisävähennyksen arvioidaan kasvattavan koulutukseen osallistuvien työntekijöiden määrää sekä koulutukseen käytettävää aikaa. Jos kannuste lisäisi 20 prosentilla koulutukseen osallistuvien työntekijöiden osuutta ja 10 prosentilla koulutuspäivien keskimäärää, koulutukseen osallistumisaste nousisi nykyisestä 50 prosentista 60 prosenttiin ja keskimääräiseksi koulutuspäivien määräksi tulisi 2,6 päivää.

Elinkeinoverotuksessa lisävähennyksen arvioidaan kohdistuvan ensisijaisesti yhteisöveroa maksaviin yrityksiin. Yhteisöveron tuotto laskisi lisävähennyksen johdosta noin 57 miljoonalla eurolla. Tästä kuntien ja seurakuntien osuus kompensoitaisiin niille täysimääräisesti yhteisöveron jako-osuuksia muuttamalla.

3.2 Hallinnolliset vaikutukset

Lisävähennyksen soveltamisedellytysten tutkiminen verotuksessa lisäisi joissain määrin Verohallinnon työmäärää.

4 Asian valmistelu

Esitys perustuu työministeri Lauri Ihalaisen 16 päivänä joulukuuta 2011 asettaman kolmikantaisen työryhmän työhön. Työryhmässä ovat olleet edustettuina valtiovarainministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry, Akava ry, Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Suomen Yrittäjät ry, Kunnallinen työmarkkinalaitos, Valtion työmarkkinalaitos ja Kirkon työmarkkinalaitos.

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä työ- ja elinkeinoministeriön sekä sosiaali- ja terveysministeriön kanssa työryhmän tekemien linjausten perusteella.

Esityksestä on pyydetty lausunnot Verohallinnolta, Keskuskauppakamarilta ja Perheyrittäjien Liitto ry:ltä.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy hallituksen esitykseen eduskunnalle laiksi taloudellisesti tuetusta ammatillisen osaamisen kehittämisestä ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi ja on tarkoitettu käsi-

teltäväksi kyseisen esityksen kanssa samassa yhteydessä.

Ehdotetusta vähennyksestä aiheutuva yhteisöveron tuoton menetys kompensoitaisiin kunnille ja seurakunnille täysimääräisesti yhteisöveron jako-osuuksia muuttamalla. Kuntien ja seurakuntien jako-osuuksista annetaan erillinen hallituksen esitys, joka on tarkoitettu käsiteltäväksi valtion vuoden 2014 talousarvioesityksen yhteydessä.

Esitys liittyy valtion vuoden 2014 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Laki elinkeinotulon verottamisesta

56 §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin elinkeinotoimintaa harjoittavan työnantajan oikeudesta tehdä verotuksessa koulutusvähennykseksi nimettävä laskennallinen lisävähennys, jonka tarkemmista määräytymisperusteista säädettäisiin pykälän 2—4 momentissa.

Lisävähennyksen perusteena olisi työnantajan elinkeinotoiminnassa työskentelevälle työntekijälle järjestämä koulutus, joka ylläpitäisi ja edistäisi työntekijän ammatillista osaamista. Vähennykseen oikeuttavana koulutuksena pidettäisiin koulutusta, joka liittyisi työntekijän nykyisiin tai tuleviin työtehtäviin senhetkisen työnantajan palveluksessa. Koulutuksella tarkoitettaisiin esimerkiksi ulkopuolisen järjestämiä kurssimuotoisia koulutuksia, seminaareja ja konferensseja sekä yrityksen sisäisiä koulutuksia. Sen sijaan koulutusvähennystä ei saisi esimerkiksi perehdytyksestä tai työnopastuksesta.

Vähennysoikeuden edellytyksenä olisi, että työnantajan järjestämä koulutus sisältyisi työnantajan laatimaan yhteistoiminnasta yrityksissä annetun lain 16 §:n mukaiseen koulutussuunnitelmaan tai taloudellisesti tuetusta ammatillisen osaamisen kehittämisestä annetun lain 3 §:n mukaiseen koulutussuunnitelmaan. Jos työnantaja ei olisi laatinut tällaista koko henkilöstön kattavaa koulutussuunnitelmaa, vähennysoikeutta ei olisi, vaikka koulutus muutoin täyttäisi vaadittavat edellytykset. Koulutusvähennys ei vaikuttaisi työntekijöiden koulutuksesta aiheutuvien kustannusten vähennysoikeuteen, joka määräytyisi edelleen elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 7 §:n mukaisesti.

Pykälää sovellettaessa työnantajana pidettäisiin ennakkoperintälain (1118/1996) 14 §:ssä tarkoitettua työnantajaa ja työntekijänä työnantajaan työsopimuslain (55/2001) 1 luvun 1 §:n mukaisessa työsopimussuhteessa olevaa työntekijää.

Pykälän 1 momentin 1 kohdassa koulutusvähennykseen oikeuttavalle koulutukselle asetettaisiin edellytykseksi yhden tunnin yh-

täjaksoinen vähimmäiskesto. Vähennykseen oikeuttava koulutus voisi siten olla esimerkiksi työnantajan järjestämää kielikoulutusta, johon työntekijä osallistuisi vähintään yhden tunnin mittaisissa jaksoissa.

Pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaan koulutusvähennyksen tekeminen edellyttäisi, että työntekijälle maksettaisiin palkkaa koulutukseen osallistumisajalta. Koulutusvähennystä ei saisi siltä osin kuin työntekijä on osallistunut koulutukseen loma- tai vapaa-aikanaan.

Pykälän 1 momentin 3 kohdassa säädettäisiin lisävähennyksen edellytyksenä, että työntekijän palkkakustannuksiin ei ole saatu verovuonna julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain (916/2012) 7 luvun 1 §:n mukaista palkkatukea.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin koulutusvähennyksen määrästä ja laskentaperusteesta. Lisävähennyksen laskemiseksi yrityksen työntekijöiden keskimääräinen päiväpalkka kerrotaisiin verovuoden vähennykseen oikeuttavien kaikkien työntekijöiden koulutuspäivien määrällä ja näin saatu tulo jaettaisiin kahdella.

Pykälän 3 momentin mukaan keskimääräinen päiväpalkka laskettaisiin siten, että työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 19 a §:n mukainen työnantajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena oleva verovuoden palkkasumma jaetaan työnantajan keskimääräisellä työntekijämäärällä ja näin saatu osamäärä luvulla 200. Työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain mukaan palkkasummaa laskettaessa palkkana pidetään työ- tai virkasuhteessa saatua palkkaa, tulospalkkiota tai muuta vastiketta, joka on maksettu tai sovittu maksettavaksi korvauksena työstä. Palkkana ei kuitenkaan pidetä esimerkiksi korkoetua työsuhteen perusteella saadusta lainasta tai tuloverolain (1535/1992) 66 §:ssä tarkoitettua työsuhdeoption käyttämisestä syntyvää etua. Päiväpalkan jakajana käytettäisiin lukua 200 vuodessa olevien 258 arkipäivän sijasta, mikä vastaa palkkasumman korottamista noin 25 prosentilla. Tämä korotus olisi puolestaan keskimäärin samansuuruinen kuin työnantajan keskimääräiset

sosiaalivakuutusmaksut, jotka muodostuvat työnantajan työeläkevakuutus-, työttömyysvakuutus-, sairausvakuutus- ja työtapaturmavakuutusmaksuista. Jos verovuoden pituus poikkeaisi 12 kuukaudesta, suhteutettaisiin jakajana käytettävä luku 200 vastaavasti. Esimerkiksi tilikauden ollessa 15 kuukautta palkkojen yhteismäärä muodostuisi 15 kuukauden palkoista ja jakajana käytettäisiin lukua 250 (200/12*15).

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin vähennysoikeuden enimmäismäärästä. Vähennysoikeuden enimmäismäärä olisi kolme päivää työntekijää kohden yrityksen verovuoden aikana. Lisävähennyksen perusteena olisi kunkin työntekijän tosiasiallinen osallistuminen, ja vähennys laskettaisiin kokonaisten koulutuspäivien perusteella.

Esimerkki: Yrityksellä on kaksi työntekijää, joista toinen on ollut verovuoden aikana koulutuksessa 10 päivää ja toinen on ollut koulutuksessa yhden päivän ajan. Vähennykseen oikeuttavien koulutuspäivien määrä on neljä (3+1).

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin, että työnantajan olisi laadittava kirjallinen selvitys kunkin työntekijän osalta vähennyksen edellytysten täyttymisestä. Vähennysoikeus ei syntyisi siten pelkästään koko henkilöstön

kattavan koulutus suunnitelman perusteella, vaan suunnitelman toteutumista olisi seurattava työntekijäkohtaisesti.

2 Maatilatalouden tuloverolaki

10 f §. Lakiin lisättäisiin uusi 10 f §, jossa säädettäisiin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 56 §:ää vastaavasta lisävähennyksestä, jonka maatilatalouden tuloverolain mukaista toimintaa harjoittava työnantaja saisi tehdä maatalouden verovuoden puhdasta tuloa laskettaessa. Vähennyksen saisi tehdä niiden työntekijöiden osalta, jotka verovuonna ovat työskennelleet maataloudessa.

3 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

Lakeja sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 2014 toimitettavissa verotuksissa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään elinkeinotulon verottamisesta annettuun lakiin (360/1968) siitä lailla 1539/1992 kumotun 56 §:n tilalle uusi 56 § seuraavasti:

56 §

Työnantaja saa sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, vähentää 2—4 momentin mukaan määräytyvän koulutusvähennyksen yhteistoiminnasta yrityksissä annetun lain (334/2007) 16 §:ssä tai taloudellisesti tuetusta ammatillisen osaamisen kehittämisestä annetun lain (/2013) 3 §:ssä tarkoitettuun koulutussuunnitelmaan perustuvasta elinkeinotoiminnassa työskennelleen työntekijän koulutuksesta, jos:

1) koulutus kestää yhtäjaksoisesti vähintään tunnin;

2) työnantaja maksaa koulutuksen ajalta työntekijälle palkkaa; ja

3) työntekijän palkkauskustannuksiin ei ole verovuonna myönnetty julkisesta työvoimaja yrityspalvelusta annetun lain (916/2012) 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua palkkatukea.

Koulutusvähennyksen määrä lasketaan siten, että yrityksen työntekijöiden keskimääräinen päiväpalkka kerrotaan koulutusvähennykseen oikeuttavien koulutuspäivien määrällä, ja näin saatu tulo jaetaan luvulla 2.

Keskimääräinen päiväpalkka saadaan jakamalla työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 19 a §:n mukainen

työnantajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena oleva verovuoden palkkasumma verovuoden keskimääräisellä työntekijämäärällä ja näin saatu osamäärä luvulla 200. Jos verovuoden pituus poikkeaa 12 kuukaudesta, suhteutetaan edellä mainittu jakajana käytettävä luku verovuoden pituutta vastaavasti.

Koulutuspäivänä pidetään päivää, jona koulutuksen kesto on ollut vähintään kuusi tuntia. Koulutuspäivä voi muodostua myös useasta koulutuksesta tai koulutusjaksosta, joiden yhteenlaskettu kesto verovuonna on vähintään kuusi tuntia. Verovuonna koulutusvähennykseen oikeuttaa enintään kolme koulutuspäivää työntekijää kohti.

Työnantajan on laadittava kirjallinen selvitys koulutusvähennyksen laskentaperusteista ja 1—4 momentissa säädettyjen koulutusvähennyksen edellytysten täyttymisestä. Selvitys koulutusvähennyksen edellytysten täyttymisestä on laadittava työntekijäkohtaisesti.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2014 toimitettavassa verotuksessa.

2.

Laki**maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään maatilatalouden tuloverolakiin (543/1967) uusi 10 f § seuraavasti:

10 f §

Työnantaja saa sen lisäksi, mitä 6 §:ssä säädetään, vähentää 2—4 momentin mukaan määräytyvän koulutusvähennyksen yhteistoiminnasta yrityksissä annetun lain (334/2007) 16 §:ssä tai taloudellisesti tuetusta ammatillisen osaamisen kehittämisestä annetun lain (/2013) 3 §:ssä tarkoitettuun koulutussuunnitelmaan perustuvasta maataloudessa työskennelleen työntekijän koulutuksesta, jos:

1) koulutus kestää yhtäjaksoisesti vähintään tunnin;

2) työnantaja maksaa koulutuksen ajalta työntekijälle palkkaa; ja

3) työntekijän palkkauskustannuksiin ei ole verovuonna myönnetty julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain (916/2012) 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua palkkatukea.

Koulutusvähennyksen määrä lasketaan siten, että yrityksen työntekijöiden keskimääräinen päiväpalkka kerrotaan koulutusvähennyksen oikeuttavien koulutuspäivien määrällä, ja näin saatu tulo jaetaan luvulla 2.

Keskimääräinen päiväpalkka saadaan jakamalla työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 19 a §:n mukainen

työnantajan työttömyysvakuutusmaksun perusteena oleva verovuoden palkkasumma verovuoden keskimääräisellä työntekijämäärällä ja näin saatu osamäärä luvulla 200. Jos verovuoden pituus poikkeaa 12 kuukaudesta, suhteutetaan edellä mainittu jakajana käytettävä luku verovuoden pituutta vastaavasti.

Koulutuspäivänä pidetään päivää, jona koulutuksen kesto on ollut vähintään kuusi tuntia. Koulutuspäivä voi muodostua myös useasta koulutuksesta tai koulutusjaksosta, joiden yhteenlaskettu kesto verovuonna on vähintään kuusi tuntia. Verovuonna koulutusvähennykseen oikeuttaa enintään kolme koulutuspäivää työntekijää kohti.

Työnantajan on laadittava kirjallinen selvitys koulutusvähennyksen laskentaperusteista ja 1—4 momentissa säädettyjen koulutusvähennyksen edellytysten täyttymisestä. Selvitys koulutusvähennyksen edellytysten täyttymisestä on laadittava työntekijäkohtaisesti.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2014 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 5 päivänä syyskuuta 2013

Pääministeri

JYRKI KATAINEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*